Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 24. Warszawa, dnia 20 sierpnia 1927 r. Rok IX.

# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU.

**Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu" — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.**

**Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.**



# Opłaty stemplowe.

### 256.

**Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.**

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

**85.** *(art. 7, 12, 52 i 58).* W przypadku konkretnym właściciel nieruchomości, stanowiącej gospodarstwo rolne, zawarł ze swym najstarszym synem umowę, na mocy której oddał mu ową nieruchomość na własność, zastrzegając dla siebie dożywotnie użytkowanie części owej nieruchomości oraz świadczenia w naturze i zobowiązując syna do wypłacania rodzeństwu gotówki w łącznej kwocie 8.000 zł. Ojciec liczy lat 60. Strony podały w umowie wartość nieruchomości w kwocie 8.000 zł., przynależności w kwocie 4.000 zł., a roczną wartość użytkowania i świadczeń w naturze — w kwocie 2.000 zł.

Opłatę należy obliczyć w sposób następujący: Za podstawę wymiaru bierze się wartość świadczeń wzajemnych (art. 7 ustęp drugi u. o. s.) t. j. kwotę 8.000 zł., należną rodzeństwu oraz skapitalizowaną wartość dożywotniego użytkowania i świadczeń w naturze (iloczyn z pomnożenia 2.000 zł. przez 5, a zatem 10.000 zł.; art. 10 punkt „c"), razem 18.000 zł. Z tej kwoty przypada w myśl art. 12 (ustępu trzeciego, zdania pierwszego) u. o. s. na przynależności 1.800 zł., na nieruchomości 16.200 zł. Należy się więc tytułem opłaty stemplowej: od 16.200 zł. — 4% t. j. 648 zł. i od 1.800 zł.— 1%, t. j. 180 zł., razem 828 zł. (L. DPO. 6248/VII 27).

**86.** *(art. 114).* Pismo, stwierdzające ustanowienie kary umownej (kary konwencjonalnej) celem zabezpieczenia wierzytelności, wynikającej z innego pisma, podlega opłacie w wysokości 0,5% od sumy kary umownej.

Jeżeli natomiast pismo, stwierdzające zobowiązanie, zawiera zarazem ustanowienie kary umownej, zabezpieczającej wykonanie owego zobowiązania, to ustanowienie kary umownej nie podlega opłacie (art. 2 u. o. s.) (L. DPO. 6248 VII/27).

**87.** *(art. 154).* Zaświadczenie, umieszczone przez notarjusza na księdze handlowej, a stwierdzające oparafowanie jej, podlega opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. (L. DPO. 6248/VII/27).

# Monopol tytoniowy.

## 257.

### OKÓLNIK L. 25594 IVa/27.

z dnia 28 lipca 1927 r.

**w sprawie poboru wyrobów tytoniowych przez Spółdzielnie wojskowe (koszarowe sprzedaże wyrobów tytoniowych) w czasie ćwiczeń polowych w najbliższych od miejsca ćwiczeń hurtowniach tytoniowych.**

Do Izb skarbowych—Wydział IV, Wydziału skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach, Urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

Spółdzielnie wojskowe posiadające koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych (koszarowe sprzedaże wyrobów tytoniowych) wyjeżdżają w okresie letnim ze swoimi pułkami (oddziałami) na ćwiczenia polowe, skutkiem czego bardzo często, czasem nawet co parę dni zmieniają miejsca postoju, częstokroć bardzo odległego od siedziby właściwej hurtowni tytoniowej, do której są przydzielone z poborem wyrobów tytoniowych.

Celem umożliwienia takim Spółdzielniom wojskowym należytego szybkiego i sprawnego zaopatrywania się w wyroby tytoniowe w czasie ćwiczeń polowych, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zezwala wyjątkowo wymienionym Spółdzielniom na pobieranie — **i tylko na czas tegorocznych ćwiczeń** — wyrobów tytoniowych, w innych w innych hurtowniach tytoniowych, znajdujących się w najbliższej odległości od miejsca postoju Spółdzielni wojskowej (koszarowej sprzedaży).

W każdym wypadku, Spółdzielnia zainteresowana winna zwrócić się pisemnie do kompetentnego Urzędu akcyz i monopolów, który wyda pisemne polecenie odnośnej hurtowni. Polecenia takie winny hurtownie dołączać do odnośnych pozycji rozchodowych swych ksiąg celem ich udokumentowania.

Kierownik:
(—) Dr. *Kreutz.*

# Monopol soli.

## 258.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 lipca 1927 r.

**o wolnych składach soli.**

Na zasadzie §§ 2, 11 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. 1) Ministerstwo Skarbu może zezwolić na wniosek izby skarbowej i biura sprzedaży soli na prowadzenie wolnych składów soli w tych miejscowościach, w których takie składy są pożądane ze względów gospodarczych i handlowych.

2) Wolne składy otrzymują sól z salin na zlecenie biura sprzedaży soli i sprzedają sól odbiorcom na rachunek biura sprzedaży soli tylko za gotówkę według cennika, podanego im przez biuro sprzedaży soli.

§ 2. Wolny skład powinien posiadać na sprzedaż przynajmniej dwumiesięczny zapas soli jadalnej, przemysłowej i bydlęcej. Przy otwarciu składu zapas ma wynosić najmniej 1000 tonn.

§ 3. Zezwolenia na prowadzenie wolnego składu udziela Ministerstwo Skarbu do odwołania, które może nastąpić bez podania powodów. Zezwolenie mogą otrzymać tak osoby prawne, jak i fizyczne, zasługujące na zaufanie władz skarbowych.

§ 4. 1) Kto zamierza starać się o zezwolenie na prowadzenie wolnego składu soli ma przedłożyć dowód w izbie skarbowej, że rozporządza odpowiedniemi trwałemi i suchemi śpichrzami, dającemi ogrzewać się i posiadającemi bezpośrednie połączenie z bocznicą kolejową i złożyć podanie z dołączeniem opisu i planu pomieszczeń, przeznaczonych na skład i biuro, oraz pomieszczeń przyległających, z wykazaniem ich wzajemnego połączenia; w podaniu należy złożyć oświadczenie co do sposobu zabezpieczenia wartości soli powierzonej na sprzedaż do równowartości co najmniej 1000 tonn soli jadalnej oraz wymienić osobę, mającą zarządzać składem, tudzież prowadzić jego rachunkowość.

2) Izba skarbowa rozstrzyga o przydatności śpichrzów do przechowywania w nich soli, a następnie po sprawdzeniu podania prześle je przy swoim wniosku Ministerstwu Skarbu.

§ 5. 1) Po otrzymaniu zezwolenia Ministerstwa Skarbu na uruchomienie wolnego składu izba skarbowa powiadomi o tem stronę i zarządzi przeprowadzenie przez urząd akcyz i monopolów weryfikacji składu na ogólnych zasadach.

2) O weryfikacji spisuje się protokół w 2-ch egzemplarzach, z których jeden pozostaje przy aktach składu, drugi przesyła się do urzędu akcyz i monopolów.

3) O zmianach wewnętrznych w pomieszczeniach i urządzeniach składu przedsiębiorca winien oznajmić urzędowi akcyz i monopolów w ciągu 8 dni po ich dokonaniu.

§ 6. 1) Przed uruchomieniem składu przedsiębiorca winien złożyć dostateczne zabezpieczenie w sposób ustalony przez izbę skarbową.

2) Uruchomienie składu bez zabezpieczenia może nastąpić nie inaczej jak za zgodą Ministerstwa Skarbu.

§ 7. 1) Wolny skład powinien posiadać wagę legalizowaną i sprawdzoną. Organa kontroli skarbowej powinny pilnować, by waga i odważniki posiadały znak legalizacji i by waga działała należycie.

2) W wolnych składach soli nie wolno przechowywać żadnych innych towarów oprócz soli.

§ 8. Wolny skład ma być czynny tylko w godzinach dziennych, a mianowicie od kwietnia do października włącznie od godz. 6 do 19, a od listopada do marca włącznie od godz. 7 do 17. Na wyjątki od tego przepisu może zezwolić urząd akcyz i monopolów.

§ 9. Utrzymujący wolny skład soli obowiązany jest dostarczyć przy składzie ciepłego i widnego pomieszczenia, przeznaczonego dla czynności urzędowych kontroli skarbowej zaopatrzonego w niezbędne sprzęty i przybory piśmienne.

§ 10. 1) Wwóz soli do wolnego składu może nastąpić tylko na podstawie listów przewozowych. Biuro sprzedaży soli obciąża równocześnie z wydaniem zlecenia rachunek wolnego składu w wysokości ceny monopolowej.

2) Dostawa z saliny do stacji kolejowej składu odbywa się na rachunek biura sprzedaży soli. Koszta zwozu ze stacji do składu wyładowania obciążają wolny skład soli.

3) Przewóz i sprzedaż soli mielonej i warzonej odbywa się tylko w workach w opakowaniu oryginalnem; cena worka mieści się w cenie soli. Sól kamienną w kruchach, jako też sól bydlęcą i przemysłową, — sprzedaje się bez opakowania lub w workach.

4) Sól przemysłowa i bydlęca musi być odpowiednio i dokładnie skażona na salinie w obecności kontroli skarbowej, o czem spisuje się protokół, którego odpis przesyła się do przełożonego urzędu akcyz i monopolów.

§ 11. 1) W zakres obowiązków wolnego składu soli wchodzą czynności następujące: a) wykupywanie i odbiór ze stacji kolejowej przesyłek soli wysłanych z salin pod adresem składu, b) załatwianie formalności kolejowych, wynikających z odbioru przesyłek, c) zwóz i wyładowanie soli do składu d) przepisowe przechowanie soli w składzie, e) sprzedaż soli odbiorcom.

2) Należności przewozowe obliczone za przewóz soli z saliny, o ile nie będą w całości opłacone przez biuro sprzedaży soli zgóry, opłaci skład na rachunek biura sprzedaży soli. Jednakże osiowe i postojowe spowodowane z winy składu obciążają wolny skład.

3) Wolny skład soli winien stosować się ściśle do wszelkich wskazówek i wymagań biura sprzedaży soli, dotyczących sprzedaży soli i rachunkowości.

§ 12. 1) Odbiór soli nadesłanej z saliny odbywa się w wolnym składzie soli, o ile możności wobec kontroli skarbowej; przy odbiorze musi być obecną kontrola skarbowa w wypadkach uszkodzenie przesyłki w drodze i spisać o tem łącznie z władzą kolejową protokół, który należy przesłać do biura sprzedaży soli, a odpis zachować przy aktach wolnego składu soli.

2) Sól składa się w sterty łatwo dostępne i w sposób umożliwiający kontrolę i sprawdzenie. Przy każdej stercie umieszcza się tabliczkę z wymienieniem ilości i jakości soli zawartej w stercie.

3) Ubytki przewozowe będą uwzględnione przez biuro sprzedaży soli tylko w granicach, uzasadniających odszkodowanie od kolei.

§ 13. Z wolnego składu soli nie wolno wydawać mniej niż 1 centnar soli.

§ 14. 1) W wolnym składzie soli prowadzi się: a) księgę przychodu i rozchodu soli, parafowaną przez urząd skarbowy (wzór załącza się), b) raport dzienny (wzór załącza się) i c) dziennik listów.

2) Księgę zamyka się co miesiąc, a odpis poświadczony przez organ kontroli skarbowej, przesyła się do biura sprzedaży soli wraz z dowodami kasowemi.

3) Zamknięte księgi po upływie roku operacyjnego wraz z dowodami księgowemi przesyła się w terminie do 15 stycznia do biura sprzedaży soli, a pozostałość księgową wciąga się do ksiąg nowozałożonych na rok następny z poświadczeniem przeniesienia przez inspektora kontroli skarbowej.

§ 15. Cena monopolowa za sól musi być uiszczona przed wydaniem z wolnego składu soli. Utrzymujący wolny skład soli obowiązany jest wpłacić w ciągu 24 godzin lub w pierwszy dzień poświąteczny do P. K. O. na rzecz biura sprzedaży soli całą gotówkę, osiągniętą w danym dniu na rachunek tego monopolu ze sprzedaży soli, a dowód wpłaty dołączyć do kisęgi przychodu i rozchodu (§ 14, poz. 1 p. a.).

§ 16. Utrzymujący wolny skład soli obowiązany jest sprzedawać sól po cenie ustanowionej według cennika biura sprzedaży soli.

§ 17. Pokrycie ewentualnych ubytków soli i kosztów prowadzenia wolnego składu soli mieści się w cenie sprzedażnej soli. Ministerstwo Skarbu wyznacza wysokość ceny sprzedażnej.

§ 18. 1) Naczelnik urzędu akcyz i monopolów obowiązany jest zrewidować wolny skład soli przynajmniej raz na rok, a inspektor kontroli skarbowej raz na miesiąc i wyniki rewizji wpisać do ksiąg wolnego składu soli przez całą ich szerokość.

2) Przy rewizji należy sprawdzić wszystkie wpisy od ostatniej rewizji przez porównanie ich z odnośnemi dowodami.

3) W raze stwierdzenia ubytków soli nieusprawiedliwionych lub też zaległości za sól sprzedaną lub z innego tytułu, należy spisać protokół i donieść o tem w drodze służbowej do biura sprzedaży soli dla dalszych zarządzeń.

§ 19. 1) Uprawnienie do prowadzenia wolnego składu soli gaśnie wskutek zrzeczenia się go przez uprawnionego, lub jego śmierci, lub wskutek odwołania zezwolenia (§ 3), które winno być poprzedzone conajmniej trzechmiesięcznem wypowiedzeniem.

2) W razie zgaśnięcia uprawnienia do prowadzenia wolnego składu soli wskutek jednej z powyższych przyczyn izba skarbowa zarządza zamknięcie wolnego składu soli. W ciągu 15 dni od chwili zamknięcia cały zapas soli musi być albo opłacony albo zakredytowany przy równoczesnem

zabezpieczeniu całkowitej należności monopolowej.

3) W wypadku niezastosowania się przedsiębiorcy lub jego zastępcy prawnego do tego warunku urząd akcyz i monopolów obejmuje wolny skład soli w zarząd na rachunek biura sprzedaży soli.

4) Termin ostateczny likwidacji wolnego składu oznaczy izba skarbowa w zależności od pozostałego zapasu.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 10 sierpnia 1927 r. Nr. 69, poz. 613).

*(Strona 1).*

**Załącznik** do rozp. Min. Skarbu z dnia 5 lipca 1925 r. (poz. 613).

## K S I Ę G A

**przychodu i rozchodu soli według rodzajów oraz wpływów i wpłat na rzecz biura sprzedaży soli.**

*(Strona 2).*

| Otrzymano | | | | | | | | | | | Miesiąc.................r. | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Data | Nr. wagonu i listu przewozowego | Gatunek soli | | | | | | | | Razem tonu | Należność biura sprzedaży soli za dostarczoną sól | | | |
| | | Jadalna | | | | | Bydlęca | Przemysłowa | Omoki | | Data | Nr. rachunku | Suma | |
| | | Warzonka | biała kamienna | | szara kamienna | | | | | | | | | |
| | | | mielona | kruchowa | mielona | kruchowa | | | | | | | | |
| | | tonn | tonn | tonn | tonn | tonn | tonn | tonn | tonn | | | | Zł. | Gr. |
| | | | | | | | | | | | | | | |

*(Strona 3).*

| Wydano | | | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Data | Gatunek soli | | | | | | | | Razem tonn | Wpływ ze sprzedaży | | Przekazano do biura sprzedaży soli | | |
| | Jadalna | | | | | Bydlęca | Przemysłowa | Omoki | | | | Treść | Suma | |
| | Warzonka | kamienna biała | | kamienna szara | | | | | | | | | | |
| | | mielona | kruchowa | mielona | kruchowa | | | | | Zł. | Gr. | | Zł. | Gr. |
| | | | | | | | | | | | | | | |

## RAPORT DZIENNY

**sprzedaży soli i wpływów**

dnia.................

| Nr. rachunku | Odbiorca | Gatunek soli | | | | | | | | Należność otrzymana za sprzedaną sól | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | Jadalna | | | | | Bydlęca | Przemysłowa | Omoki | | |
| | | Warzonka | kamienna biała | | kamienna szara | | | | | | |
| | | | mielona | kruchowa | mielona | kruchowa | | | | | |
| | | tonn | tonn | tonn | tonn | tonn | tonn | tonn | tonn | Zł. | Gr. |
| | | | | | | | | | | | |

## 259.

**OKÓLNIK L. 15946/27 W. B.**

z dnia 4 sierpnia 1927 r.

Do 1) Izby Skarbowej Wydz. IV (wszystkie), 2) Wydz. Skarbowego Śląsk. Urz. Wojewódzkiego w Katowicach, 3) Biura Sprzedaży Soli.

W uzupełnieniu zarządzenia z 4 lipca 1927 r. L. 11630 B/27 poleca się odebrać od stron wszelkie pozwolenia na pobieranie soli przemysłowej wydane przed wyjściem powołanego na wstępie zarządzenia a wydać nowe pozwolenia na ostatnio ustalonych zasadach. Stare pozwolenia z otrzymniem niniejszego nie mogą być stosowane.

Ponadto kolejowe listy przewozowe na sól przemysłową, która w wypadkach wyjątkowych ma być skażona nie w salinie, lecz w miejscu jej zużycia mają być wystawiane pod adresem nie odbiorcy i nie na okaziciela, lecz na Urząd akcyz i monopolów właściwy dla danego odbiorcy soli.

w z. Dyrektora Departamentu.
(—) *Grabowski.*
Naczelnik Wydziału.

# Przepisy celne.

## 260.

**PRZEPISY WYKONAWCZE**
**Ministra Skarbu**

z dnia 30 lipca 1927 r.

**do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 1 lipca 1927 roku w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych.**

Na podstawie § 5 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 1 lipca 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 561) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do dokonywania odprawy celnej w wywozie wytworów hutniczych walcowanych i wyrobów metalowych, wymienionych w § 1 przytoczonego rozporządzenia, oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów do uiszczenia cła upoważnia się następujące urzędy celne:

Gdynia, Zbąszyń, Drawski Młyn, Grudziądz, Poznań, Leszno, Tczew (jako wewnętrzny), Lubliniec, Brynek, Chorzów (względnie ekspozytury w Królewskiej Hucie i Wielkich Hajdukach), Chebzie (względnie ekspozytura Nowy Bytom). Zabrze (Hindenburg), Wolfgangsweiche, Katowice, Mysłowice, Sumina, Rybnik, Sosnowiec, Dziedzice, Bielsko, Zebrzydowice, Kraków. Zwardoń, Śniatyń-Załucze, Muszyna, Łupków, Ławoczne, Podwołoczyska, Zdołbunowo, Stołpce, Zahacie, Mikaszewicze, Turmont, Grajewo, Warszawa, Łódź.

§ 2.

Odprawa celna wywożonych towarów odbywa się w urzędach celnych, ewentualnie na żądanie eksporterów w fabryce przy załadowywaniu do wagonów.

§ 3.

Urzędy celne, wymienione w § 1, dokonywują odprawy na podstawie zaświadczeń eksportowych, wystawionych według załączonego wzoru (Nr. 1) przez związki eksportowe, upoważnione do tego przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 4.

Zaświadczenie na wywożony transport winno być przedstawione w trzech egzemplarzach jednemu z wymienionych wyżej urzędów celnych.

Do zaświadczenia należy dołączyć specyfikację fabryczną z wyszczególnieniem: Nr. wagonu, do którego towar załadowano, ilości colli, ich opakowania i cech; ścisłej nazwy towaru stosownie do nomenklatury, wymienionej w odnośnym punkcie § 1 rozporządzenia z dnia 1 lipca 1927 r., oraz wagi brutto i netto każdej poszczególnej pozycji.

Zaświadczenie to zastępuje deklarację celną wywozową i winno być wciągnięte w urzędzie celnym do specjalnego rejestru.

§ 5.

a) o ile na żądanie eksportera odprawa celna ma się odbyć w składzie fabrycznym, urząd celny deleguje urzędnika do wskazanego składu, gdzie znajduje się towar, przygotowany do wywozu, w celu dokonania odprawy.

b) Przy odprawie stwierdza się ilość colli, ich opakowanie i cechy, wagę brutto i netto oraz zawartość każdego colli, jak również ogólną wagę netto każdego zgłoszonego do wywozu rodzaju towaru, zależnie od stawki, podług której ma być obliczona suma cła, podlegającego zwrotowi. Wynik rewizji zaznacza urzędnik celny we wszystkich trzech egzemplarzach na stronie drugiej zaświadczenia.

W razie załadowania towaru na wagony odkryte, nie nadające się do zaplombowania, należy w wyniku rewizji wymienić wszystkie dane, na których podstawie można byłoby przy sprawdzeniu na granicy stwierdzić tożsamość towaru.

a) Waga netto towaru może być określona przez wyważenie załadowanego wagonu na wadze wagonowej z potrąceniem tary wagonu, o ile ładunek jest jednolity pod względem stawki cła, podlegającego zwrotowi.

d) Po skończonej rewizji towar ma być załadowany do wagonu w obecności urzędnika, poczem urzędnik nakłada na wagon względnie na oddzielne colli zamknięcie celne (plomby) i wydaje stronie egzemplarz potwierdzonego zaświadczenia z przypieczętowaną doń specyfikacją za po-

kwitowaniem na drugim egzemplarzu tegoż. Pozostałe zaś dwa egzemplarze zaświadczenia zwraca swemu urzędowi celnemu dla dołączenia do wymienionego w § 4 rejestru.

e) W razie załadowania towaru do kilku wagonów winno być sporządzone oddzielne zaświadczenie eksportowe na każdy wagon.

f) Oplombowane i nieoplombowane wagony wraz z otrzymanemi zaświadczeniami eksportowemi winny być dostawione staraniem i kosztem strony dla jednego z granicznych urzędów celnych, wymienionych w § 1.

g) Wyjściowy graniczny urząd celny, stwierdziwszy, iż zamknięcia celne (plomby) są nienaruszone, jak również sprawdziwszy na podstawie zaświadczeń eksportowych ładunek wagonów nieoplombowanych, wypuszcza przesyłkę zagranicę, a fakt występu przesyłki potwierdza na str. 3 zaświadczenia, poczem egzemplarz ten przesyła pocztą (listem poleconym) do urzędu celnego, który dokonał odprawy.

h) W razie dostarczenia wagonu z naruszonem zamknięciem celnem, urząd celny winien sprawdzić zawartość wagonu według zaświadczenia eksportowego, przyczem wypuszcza przesyłkę zagranicę bez zastrzeżeń, o ile nie ujawni niezgodności; w wypadkach zaś ujawnienia braku wagi, wypuszcza również przesyłkę zagranicę, po ustaleniu jednak ilości, której brak.

j) Gdyby sprawdzenie wykazało niezgodność rodzaju towaru, urząd wyjściowy nie potwierdza zaświadczenia.

k) W obu tych wypadkach ujawnienia niezgodności, sporządza się osobny protokół przy udziale ajenta kolejowego, ewentualnie strony.

Protokół ten dołącza się do zaświadczenia, przesyłanych do urzędu celnego pierwotnej odprawy.

1) Zakwestjonowaną przesyłkę strona może ponownie zgłosić w tymże wyjściowym urzędzie celnym do odprawy wywozowej na podstawie nowej deklaracji celnej, a urząd celny odprawi przesyłkę na ogólnej zasadzie, jako zwykłą.

§ 6.

O ile na żądanie strony odprawa celna ma się odbyć na granicy, w jednym z granicznych urzędów celnych, wymienionych w § 1, strona względnie kolejowa ajencja celna, po nadejściu do granicznego urzędu celnego przeznaczonej do wywozu przesyłki, przedstawia na nią zaświadczenie eksportowe w trzech egzemplarzach urzędowi celnemu, który po sprawdzeniu transportu, jak wskazano wyżej w § 5, podaje wynik rewizji we wszystkich trzech egzemplarzach na stronie 2-ej zaświadczenia i wypuszcza przesyłkę zagranicę, a fakt występu potwierdza na str. 3 zaświadczenia. W razie ujawnienia niezgodności przesyłki z zaświadczeniem, urząd celny postępuje, jak wskazano wyżej w § 5.

§ 7.

a) Na podstawie potwierdzonego zaświadczenia, urząd celny pierwotnej odprawy wystawia w dwóch egzemplarzach „kwit wywozowy" na druku, według wzoru Nr. 2, dołączonego do § 9 rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 11 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 509).

b) Jeden egzemplarz kwitu wywozowego doręcza urząd celny stronie wymienionej przez wiązek eksportowy w zaświadczeniu eksportowem, drugi zaś pozostaje w aktach urzędu celnego.

c) Na wniosek strony kwota cła, przypadająca do zwrotu od danej przesyłki, może być podzielona na kilka części i na każdą taką część wystawiony oddzielny kwit wywozowy, jednak na kwoty poniżej 100 zł. będzie wystawiony tylko jeden kwit.

d) Urząd celny odprawy zamieszcza o wydanych kwitach adnotację na wszystkich 3-ch egzemplarzach zaświadczenia, a same kwity oraz jeden egzemplarz zaświadczenia eksportowego wydaje stronie za pokwitowaniem na tym egzemplarzu zaświadczenia, który przeznaczony jest dla kontroli fachowej.

§ 8.

Kwit wywozowy będzie przyjmowany do uiszczenia cła (a nie ubocznych należności) i tylko w całej kwocie, na którą opiewa.

§ 9.

Kierownik urzędu celnego odprawy, jak również osoby upoważnione do lustracji urzędów celnych mogą sprawdzać wyniki pierwotnych odpraw drogą powtórnej rewizji.

W wypadkach uzasadnionego podejrzenia powtórna rewizja przesyłek, odprawionych w wewnętrznych urzędach celnych, może być dokonana również i w urzędach wyjściowych.

§ 10.

Koszty delegowania urzędnika do przeprowadzenia odprawy celnej wywożonego towaru w fabrykach ponosi związek eksportowy według norm, jakie delegowanemu przysługują na mocy przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 lipca 1926 r. w sprawie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów zarządu ceł poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowemi, oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R .P. Nr. 74, poz. 426), uiszczając koszty te z góry za każdą delegację.

Warszawa, dn. 30 lipca 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski z dn. 12 sierpnia 1927 r. Nr. 183).

*Wzór Nr. 1.*

ZWIĄZEK
EKSPORTOWY POLSKICH
HUT ŻELAZNYCH
Spółka z o. o. w Warszawie
dokładny adres.

Załącznik do § 3.
Strona 1.
Data . . . . . . . . .

ZAŚWIADCZENIE EKSPORTOWE Nr. . . . . . . .

Związek Eksportowy Polskich Hut Żelaznych w Warszawie zaświadcza niniejszem, że . . . . . . (podać firmę eksportującą) wywozi zagranicę do . . . . . . (jakiego państwa) przez graniczny urząd celny w . . . . . . . ze składu znajdującego się w . . . . . . . (wskazać dokładnie miejsce składu) niżej wymienione wyroby, wytworzone w kraju, wartości zł. . . . . . . (należy wymienić numer każdego wagonu, rodzaj opakowania, ilości colli i ich cechy, ścisłą nazwę towaru, stosownie do nomenklatury, wymienionej w odnośnych punktach § 1 rozporządzenia z dn. 1 lipca 1927 r., wagę brutto i netto, ogólną wagę netto (słowami) każdego rodzaju towaru, objętego jedną stawką dla zwrotu cła).

Do odprawy celnej na granicy przesyłkę zgłosi (kto) . . . . . . . . . (w razie gdy pierwotna odprawa ma się odbyć w granicznym urzędzie celnym).

Na kwotę cła, przypadającą do zwrotu zł. . . . . . gr. . . . .) w myśl rozporządzenia z dnia 1 lipca 1927 r (Dz. U .R. P. Nr. 63, poz. 561) uprasza sę wystawić jeden kwit wywozowy . . . . . . . względnie . . . . . . . kwitów na sumy następujące . . . . . . . . .

Do otrzymania tych kwitów z Urzędu Celnego upoważniony jest p. . . . . . . . . . .

Załącznik: Specyfikacja fabryki . . . . . . . . .

(pieczęć Związku)

Podpisy:

Przewodniczący Zwązku:

Członek Związku:

Do
Urzędu Celnego
w . . . . . . . . . .

*Strona 2.*

(wypełnia Urząd Celny, dokonywujący odprawy).
Poz. . . . . . rejestru odprawy.

Dnia . . . . . . . . 19 . . r.

Do rewizji celnej deleguje się p. . . . . . . . .

Kierownik Urzędu Celnego:

(podpis)

Wynik rewizji celnej, dokonanej dnia . . . . . 192 . . . r.

| Nr. wagonu | Rodzaj opakowania i ilość collis | Cechy | Waga | | Ścisła nazwa towaru, z wymienieniem odnośnego punktu § 1 rozporz. z dn. 1/VII 1927 roku | Ilość plomb celnych nałożonych na każdy wagon, albo każde colli. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | brutto | netto | | |
| | | | | | | |

Ogólna waga netto (słowami) każdego rodzaju towaru, objętego oddzielną stawką dla zwrotu cła:

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

(pieczęć Urzędu Celnego)

Podpis urzędnika celnego:

Podpis przedstawiciela firmy względnie ajenta Kolejowej Ajencji Celnej:

*Strona 3.*

(wypełna graniczny urząd wyjściowy).
Urząd Celny
w . . . . . . . .
stwierdza, że wymieniona w niniejszem zaświadczeniu przesyłka przybyła w całości z nienaruszonem zamknięciem celnem i wystąpiła zagranicę dnia . . . . 192 . . r. w wagonie Nr. . . pociągu Nr. . . . za listem przewozowym z dnia . . . stacji kolejowej w . . . . pod adresem.

Wobec nadejścia przesyłki w stanie naruszonym sporządzono dnia . . . . . . 192 . . r. protokół, który się dołącza.

Dnia . . . . . . . . 192 . . r.

(Pieczęć U. C.).

Kierownik Urzędu Celnego:

*Strona 4.*

(wypełnia Urząd Celny pierwotnej odprawy celnej).

Urząd Celny
w . . . . . . .
wystawił dnia . . . . . . . 192 . . r. na zwrot cła w kwocie zł. . . . . . . od wymienionej w niniejszem zaświadczeniu przesyłki następując. . . . . . kwit . . . . . wywozow. . . . . . .

za Nr. . . . . . . na zł. . . .
za Nr. . . . . . . na zł. . . .
za Nr. . . . . . . na zł. . . .
za Nr. . . . . . . na zł. . . .

Kierownik Urzędu Celnego:

Wyżej wymienion. . . . . kwit wywozow. . . . . na ogólną sumę zł. . . . . . z polecenia związku eksportowego otrzymałem dnia . . . . . 192 . . r.

Podpis:

# Sprawy budżetowe.

## 261.

**Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:**

USTAWA

z dnia 13 lipca 1927 r.

**o przywróceniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, oraz o niektórych zmianach w ustawie skarbowej z dnia 22 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 254).**

Art. 1. Przywraca się moc obowiązującą ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246) o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, z opuszczeniem art. 19 tejże ustawy wraz ze zmianami, zawartemi w art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 522).

Art. 2. W ustawie skarbowej z dnia 22 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 254) wprowadza się następujące zmiany:

1. W artykule 1. Kwotę wydatków zwyczajnych ustala się na 1.872.422.098 zł., a łączną sumę wydatków państwowych administracji na 1.976.427.217 zł.

2. Wartykule 3. Wydatki administracji określa się na 1.976.427.217 zł., a łączną kwotę wydatków na 1.991.268.410 zł., a czyste dochody monopolów państwowych na kwotę 650.936.215 zł., łącznie zatem dochody na kwotę 1.993.539.942 zł.

3. W załączeniu do ustawy skarbowej wprowadza się następujące zmiany:

a) w części 7 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w dziale 2: Województwa i Starostwa wprowadza się nowy paragraf 16 Zasiłki wojskowe 3.000.000 zł., wskutek czego wydatki tego działu określa się na 32.637.231 zł., a wydatki części tej na 187.703.170 zł.

b) w „C. Monopole" we wpływach części 8 Ministerstwo Skarbu, w dziale 12 Monopol Tytoniowy, w paragrafie 1 Sprzedaż wyrobów tytoniowych określa się na 503.900.900 zł., wskutek czego ogólne wpływy monopolu tytoniowego wynoszą 503.980.900 zł., a wpływy części 8 Ministerstwo Skarbu 1.181.832.268 zł.

Wnastępnych latach wydatki, związane z wykonaniem niniejszej ustawy, pokryje się ze zwyczajnego budżetu.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rodzinom osób, powołanych w roku 1927 na ćwiczenia wojskowe przed dniem ogłoszenia niniejszej ustawy, będą wypłacone zasiłki zgodnie z jej postanowieniami.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 69 z dnia 10 sierpnia 1927 r. poz. 604).

# Sprawy walutowe.

## 262.

**SPROSTOWANIE.**

W Obwieszczeniu Ministerstwa Skarbu z dnia 30.VI b. r. o wysokości, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja i kaucje, wydrukowanem w „Monitorze Polskim" w Nr. 166, poz. 426), opuszczono w punkcie D. wartość depozytową w złotych listów zastawnych krajowych Towarzystw kredytu długoterminowego za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem) w rozumieniu § 3 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 953), która ma wynosić 75% ceny giełdowej.

(Monitor Polski z dnia 2 sierpnia 1927 r. Nr. 174).

# Przepisy emerytalne.

## 263.

**ROZPORZĄDZENIE**

**Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wojskowych**

z dnia 13 lipca 1927 r.

**w sprawie kapitalizacji rent inwalidów wojennych**

Na podstawie art. 29 i 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), w brzmieniu ustaw z dn. 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608), z dnia 12 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 223) i z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 209), zarządza się, w celu wykonania art. 28, 29, 30, 31 i 32 powołanej ustawy z dnia 18 marca

1921 r. oraz art. 9 powołanej ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. co następuje:

§ 1. Sumę którą wypłaca się inwalidzie w razie zupełnego skapitalizowania renty, otrzymuje się, mnożąc sześciomiesięczną rentę inwalidy (mnożna) przez mnożnik, wynoszący dla inwalidy, który ukończył:

| | | | |
|---|---|---|---|
| lat 21 | — 18 i 3/4 | lat 39 | — 14 i 1/4 |
| „ 22 | — 18 i 1/2 | „ 40 | — 14 |
| „ 23 | — 18 i 1/4 | „ 41 | — 13 i 3/4 |
| „ 24 | — 18 | „ 42 | — 13 i 1/2 |
| „ 25 | — 17 i 3/4 | „ 43 | — 13 i 1/4 |
| „ 26 | — 17 i 1/2 | „ 44 | — 13 |
| „ 27 | — 17 i 1/4 | „ 45 | — 12 i 3/4 |
| „ 28 | — 17 | „ 46 | — 12 i 1/2 |
| „ 29 | — 16 i 3/4 | „ 47 | — 12 i 1/4 |
| „ 30 | — 16 i 1/2 | „ 48 | — 12 |
| „ 31 | — 16 i 1/4 | „ 49 | — 11 i 1/2 |
| „ 32 | — 16 | „ 50 | — 11 |
| „ 33 | — 15 i 3/4 | „ 51 | — 10 i 1/2 |
| „ 34 | — 15 i 1/2 | „ 52 | — 10 |
| „ 35 | — 15 i 1/4 | „ 53 | — 9 i 1/2 |
| „ 36 | — 15 | „ 54 | — 9 |
| „ 37 | — 14 i 3/4 | „ 55 | — 8 i 1/2 |
| „ 38 | — 14 i 1/2 | | |

Przy ustalaniu mnożnej należy brać w rachubę pełną rentę wraz zdodatkiem drożyźnianym w wymiarze odpowiadającym procentowi stałej utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej służbą wojskową.

Ustalenie mnożnika winno być dokonane przy uwzględnieniu wieku, jaki inwalida wojenny posiada w dniu decyzji o kapitalizacji.

§ 2. Przez częściowe skapitalizowanie renty rozumie się skapitalizowanie pełnej renty wraz z dodatkiem drożyźnianym za okres od 6 — 24 miesięcy.

Wysokość częściowo skapitalizowanej renty określa się na podstawie wymiaru renty, jaka inwalidzie przysługuje dnia 1-go następującego miesiąca po decyzji zarządzającej kapitalizację. Gdy po tym terminie inwalida podejmie należną mu rentę miesięczną, strąca się ją z renty skapitalizowanej.

§ 3. Z zupełnego skapitalizowania renty mogą korzystać tylko ci inwalidzi wojenni którzy:

1) są pełnoletni, a nie przekroczyli 55 lat życia,

2) posiadają prawo do renty na stałe,

3) wykazują stan zdrowia rokujący trwanie życia przez czas brany w rachubę przy kapitalizacji,

4) dają gwarancję celowego użycia skapitalizowanej renty.

Inwalidzi którym prawo do renty zostało przyznane tylko czasowo, a pragnący korzystać z zupełnej kapitalizacji renty, winni być ponownie zbadani przez właściwą komisję wojskowo-lekarską, która określi ten stopień utraty zdolności zarobkowej, jaki może być uważany za stały i być podstawą kapitalizacji.

§ 4. Z częściowego skapitalizowania renty mogą korzystać:

1) inwalidzi wojenni, którzy wprawdzie nie posiadają warunków wymienionych w § niniejszego rozporządzenia, uprawniających do skapitalizowania renty, lecz dają gwarancję celowego użycia kwoty w wysokości od 6-miesięcznego do 24-miesięcznego ich zaopatrzenia,

2) inwalidzi wojenni, którzy posiadają warunki do korzystania z zupełnego skapitalizowania renty, lecz chcą lub mogą zabezpieczyć względnie polepszyć swą egzystencję dzięki użyciu jedynie kwoty nieprzywyższającej ich dwuletniego zaopatrzenia.

§ 5. Renta nie może być ani całkowicie, ani częściowo skapitalizowana, gdy istnieją przewidziane w ustawach z dn. 18 marca 1921 r. i z dn. 4 sierpnia 1922 r. warunki, wpływające na zupełne lub częściowe zawieszenie, albo też na zmniejszenie renty.

§ 6. Podanie o skapitalizowanie renty wnosi się do władzy administracyjnej I-szej instancji, a w Warszawie do Komisarza Rządu.

§ 7. Podanie powinno zawierać: a) określenie celu i środków do niego wiodących (warsztat, sklep, studja), oraz uzasadnienie potrzeby skapitalizowania renty; b) uwierzytelnione dane o stosunkach rodzinnych i majątkowych inwalidy wojennego oraz o stosunkach majątkowych i charakterze instytucji względnie przedsiębiorstw, z którego pomocą cel ma być osiągnięty; c) plan i kosztorys, względnie opis: gospodarstwa, warsztatu, sklepu, studjów; d) odpisy dokumentów inwalidzkich, będących w posiadaniu osoby wnoszącej podanie; e) deklarcję inwalidy wojennego o poddaniu się kontroli władzy dministracyjnej I-szej instancji względnie w Warszawie Komisarza Rządu — nad obrotem własnością, która będzie nabyta na skutek skapitalizowania renty, oraz ograniczeniu prawa rozporządzenia nabytym warsztatem pracy przez czas ustalony przez władze administracyjne II-ej instancji, a w Warszawie przez Komisarza Rządu, nie krótszy jednak, w razie zuepełnego skapitalizowania, niż 8 lat, licząc od dnia skapitalizowania renty.

§ 8. Władza dministracyjna I-szej instancji: 1) stwierdza, czy petent posiada warunki wymienione w §§ 3, względnie 4 niniejszego rozporządzenia i czy nie zachodzą warunki wpływające na zmniejszene renty w myśl art. art. 33, 47 i 48 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.; 2) powoduje zbadanie długowieczności i stanu zdrowia petenta przez komisję lekarską dla spraw kapitalizacji rent inwalidów wojennych; 3) przeprowadza, na zasadzie instrukcji, wydanej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, dochodzenie w sprawie pożyteczności i zamierzonego użycia kwoty, która ma być otrzymana dzięki skapitalizowaniu renty, poczem przesyła władzy administracyjnej II-ej instncji do rozstrzygnięcia podanie wraz z opinją i wnioskiem. Na terenie m. st. Warszawy czynności te załatwia i sprawę rozstrzyga Komisarz Rządu.

§ 9. Komisja lekarska dla spraw kapitalizacji rent inwalidów wojennych powinna składać się z lekarza urzędowego, wyznaczonego przez władzę administracyjną I-ej instancji, a w Warszawie przez Komisarza Rządu, z lekarza wyznaczonego przez dowódcę okręgu korpusu oraz z delegata urzędu skarbowego.

Komisja ta określa przypuszczalną długowieczność inwalidy wojennego i stwierdza, czy skapitalizowanie renty nie stoi na przeszkodzie stan zdrowia inwalidy.

§ 10. Władza administracyjna II-ej instancji w porozumieniu z izbą skarbową właściwą do przyznawania i wymierzania zaopatrzeń stosownie do postanowienia § 31-go rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 132), decyduje, czy renta inwalidy wojennego może ulec skapitalizowaniu, określa termin i sposób wypłaty skapitalizowanej kwoty oraz jej ewentualnego zabezpieczenia, zarazem zastrzega sobie kontrolę nad nabytą własnością.

O ile władza administracyjna II-ej instancji nie może osiągnąć porozumienia z izbą skarbową, potrzebnego do decyzji w sprawie skapitalizowania renty inwalidy wojennego, przekazuje akta sprawy Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej, które decyduje w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Na obszarze województwa śląskiego decyzja przewidziana w ustępie 1-szym niniejszego paragrafu należy do wojewody śląskiego w granicach określonych zarządzeniem Ministra Skarbu.

§ 11. Izba skarbowa bada, czy nie zachodzi zawieszenie, względnie wygaśnięcie renty zgodnie z art. 25 i 26 powołanej ustawy z dnia 18 marca 1921 r. i art. 5 powołanej ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r., dokonywa, w wypadku zupełnego skapitalizowania, obliczeń według tabeli lat i mnożników, ustalonej w § 1 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia wstrzymanie renty w myśl art. 32 powołanej ustawy z dnia 18 marca 1921 r. z ostatnim dniem miesiąca poprzedzającego termin wypłaty skapitalizowanej renty, równocześnie powiadamiając o tem władzę administracyjną II-ej instancji, a dla terenu m. st. Warszawy — Komisarza Rządu.

§ 12. Władza administracyjna I-szej instancji, a w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę, wykonywa, po wypłaceniu przez izbę skarbową skapitalizowanej renty, nadzór nad zużytkowaniem kwoty, otrzymanej przy skapitalizowaniu renty w myśl instrukcji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym terenie Rzeczypospolitej z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie nniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą na całym terenie Rzeczypospolitej rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 11 sierpnia 1923 r. w przedmiocie kapitalizacji rent inwalidów wojennych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 661).

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 30 lipca 1927 r. Nr. 67, poz. 596).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. Nr. 37670. 9/VIII. 1927 r. — 6000.